
В'ЯЧЕСЛАВ МИКОЛАЙОВИЧ СТАРКОВ (до 70-річчя від дня народження)

Народився 22 квітня 1941 р. в Саратовській області Росії. У 1958 р. закінчив середню школу зі срібною медаллю. З 1958 до 1964 рр. – студент Самарського аерокосмічного університету ім. С.П. Корольова. Отримав диплом з відзнакою. Там же почав трудову діяльність. Протягом 1968 – 1971 рр. – аспірант відділу прикладної математики Інституту математики НАНУ у Києві. Суміщав аспірантуру з навчанням на заочному відділі механіко-математичного факультету Петербурзького університету.

У 1971 р. захистив кандидатську дисертацію “До розв’язання бігармонічних задач двовимірної теорії пружності кусково-однорідних двозв’язних середовищ”. З 1975 р. працює в Інституті фізики НАН України у відділі теоретичної фізики.

В.М. Старков із самого початку своєї наукової кар’єри зосереджений на дослідженні сучасних проблем загальнофізичного профілю методами обчислювальної фізики. Перш за все, це задачі, розв’язок яких пов’язаний зі знаходженням нових властивостей та явищ в нелінійній оптиці, динамічній голографії, фізиці плазми та ін.

В.М. Старков широко використовує системний підхід до проблем математичної і фізичної інтерпретації результатів експериментальних та теоретичних дослі-

джень. Його апарат – це лінійні і нелінійні інтегральні рівняння, теорії сплайн-ітераційних методів. Для обробки фізичних дослідів він широко застосовує результати обчислювальних експериментів. Аналіз низки математичних моделей проблем фізичної інтерпретації результатів теоретичних досліджень, сформульованих у вигляді крайових задач для диференціальних рівнянь, дозволив отримати адекватні моделі у вигляді інтегральних рівнянь різних типів.

Зокрема, методами обчислювальної фізики В.М. Старков вперше провів складний аналіз нестационарного енергообміну двох світлових пучків у середовищах з інерційною кубічною нелінійністю. Він розвинув математичні моделі багатопучкової лазерної взаємодії в оптичних нелінійних середовищах, що дозволило виявити нові фізичні явища оптичної бістабільності при оберненні хвильового фронту лазерних пучків у нелінійних електрооптичних кристалах. Далі він запропонував нові методи математичного моделювання вимірювального шляху лазерного устаткування та розвинув сплайн-ітераційні методи розв’язку некоректних задач математичної інтерпретації результатів фізичних дослідів. Підсумком цих досягнень стала докторська дисертація “Математичні моделі та методи обчислювальної фізики в задачах інтерпретації” (2001 р.).

В.М. Старков надрукував понад 100 наукових праць, монографію “Конструктивні методи обчислювальної фізики в задачах інтерпретації” (Наукова думка, Київ, 2002). Також він був учасником ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС (серпень–вересень 1986 р.). В.М. Старков відзначається розсудливим характером і широко впроваджує системний підхід при вивченні різноманітних проблем.

*М. Бродин, П. Томчук, В. Красноголовець,
В. Шендеровський, С. Рожков, О. Кондрачук,
Ю. Седлецький, І. Ганджа, О. Боярчук*